

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.7.2021
COM(2021) 413 final

2021/0233 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

**om tillfälligt upphävande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets
förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på Gambia**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Enligt artikel 25a.2 i viseringskodexen¹ ska kommissionen regelbundet bedöma tredjeländernas samarbete kring återtagande och rapportera till rådet minst en gång om året.

Enligt artikel 25a.3 i viseringskodexen får en medlemsstat också underrätta kommissionen om den ställs inför stora och ihållande praktiska problem i samarbetet med ett tredjeland kring återtagande. I detta sammanhang bör det noteras att återtagande av egna medborgare är en skyldighet enligt internationell rätt.

Den 10 februari 2021 antog kommissionen sin bedömning, utifrån uppgifter och information från 2019 från EU:s medlemsstater och de Schengenassocierade länderna, och överlämnade rapporten² till rådet.

Efter en underrättelse från Tyskland slutförde kommissionen sin granskning och informerade den 7 maj 2021 Europaparlamentet och rådet, i enlighet med förfarandet i artikel 25a.4 i viseringskodexen, om att den bedömde att Tyskland ställs inför stora och ihållande praktiska problem i samarbetet med Gambia kring återtagande av irreguljära migranter.

På grundval av ovannämnda analys och med beaktande av unionens allmänna förbindelser med det berörda tredjelandet kan kommissionen komma fram till att det berörda tredjelandet inte samarbetar tillräckligt och att det därför krävs åtgärder. Om så är fallet ska kommissionen, i enlighet med artikel 25a.5 a i viseringskodexen, lägga fram ett förslag till rådets genomförandebeslut om tillfälligt upphävande av tillämpningen av vissa bestämmelser i viseringskodexen med avseende på medborgare i det tredjelandet. Kommissionen ska alltid fortsätta sina ansträngningar för att förbättra samarbetet med det berörda tredjelandet.

- **Gambia**

Kommissionen noterade i ovannämnda rapport att de gambiska myndigheterna i slutet av februari 2019 ensidigt beslutade att införa ett moratorium för alla insatser för påtvingat återvändande och att detta hindrade faktiska återvändanden under större delen av 2019 (via charterflyg och kommersiella flygningar). Dessutom vittnar medlemsstaterna om ett ojämnt samarbete som haft en hämmat effekt på samtliga faser i återvändandeprocessen, även vid tillämpning av den goda praxis vid identifierings- och återvändandeförfaranden som utgjort en del av samarbetet med Gambia sedan 2018. EU:s återtagandeavtal, och motsvarande bilaterala överenskommelser som tre medlemsstater har, respekteras sällan. Enligt två tredjedelar av de medlemsstater som har utfärdat nästan hälften av besluten om återvändande genomförs identifieringsförfarandena (även de som sker genom intervjuer) inte på ett tillfredsställande sätt och rehandlingar utfärdas inte i tid.

Utvecklingen efter 2019 bekräftar ytterligare denna bedömning, särskilt det faktum att Gambia upprepade gånger satt hinder i vägen för organisation och genomförande av återvändandeinsatser sedan moratoriet officiellt upphävdes i januari 2020, och trots överenskommelsen i februari 2020 om formerna för återsändandeflygningar. Dessa bakslag

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

² COM(2021) 55 final (EU-R).

intygades i det senaste meddelandet rörande Gambia (den 6 april 2021), där det hävdades att landet tills vidare inte var i stånd att ta emot återvändande personer. Vid kommissionens granskning av Tysklands underrättelse bekräftades också att Tyskland har stora och ihållande praktiska problem i samarbetet med Gambia.

Under de senaste två åren har EU och medlemsstaterna kontinuerligt och proaktivt samarbetat med Gambia för att upprätta ett mer förutsägbart och tillförlitligt samarbete om återtagande. Framför allt har kommissionen och medlemsstaterna sedan 2019 samarbetat med Gambias myndigheter i syfte att återuppta återsändandeflygningar och förbättra samarbetet om återtagande, med beaktande av såväl Gambias kapacitetsproblem som medlemsstaternas behov av att återsända gambiska medborgare som vistas olagligt i EU.

EU har konsekvent bekräftat sin vilja att finna ömsesidigt godtagbara lösningar och att fortsätta att stödja Gambia på migrationsområdet, bland annat när det gäller återvändande och återtagande, genom utbildning och projekt som omfattar handoverproceduren för personal vid invandringsmyndigheter och polis, kapacitetsuppbyggnad inom Gambias administration när det gäller återtagandeförfaranden, stärkt kommunikation om migrationshantering och återvändande, stöd till EU:s och Gambias myndigheter när det gäller samordning av insatser rörande återvändande från EU, utplacering av en EU-sambandsman för återvändande (Eurlo), förstärkning av den operativa kapaciteten hos den gambiska polisen och andra brottsbekämpande organ i syfte att motverka människosmuggling och människohandel (gemensamt operativt partnerskap).

EU har också vid flera tillfällen betonat att det finns ett växande missnöje och framhållit vilka konsekvenserna kan bli om situationen inte förbättras, i enlighet med de villkor som överenskommits mellan EU och Gambia. Kommissionen och medlemsstaterna har genomfört flera gemensamma och separata besök i Gambia och fört riktade diskussioner på både teknisk och politisk nivå. Verbalnoter har regelbundet utväxlats. Dessutom har det förts diskussioner på hög nivå mellan kommissionen och Gambias beskickningschef vid EU samt hållits särskilda möten mellan EU:s delegation och relevanta gambiska myndigheter i Banjul – varav de senaste ägde rum den 14 april 2021 i Bryssel och den 22 april 2021 i Banjul. Som en uppföljning av dessa möten och som svar på Gambias verbalnot (som mottogs den 6 april) informerade utrikestjänsten formellt Gambias myndigheter genom en verbalnot (av den 11 juni 2021) om följderna av den reviderade viseringskodexen.

Gambias svar och försäkringar har hittills inte lett till varaktiga förändringar eller konkreta förbättringar i samarbetet på grundval av de indikatorer som anges i artikel 25a.2, bland annat när det gäller att i god tid identifiera personer som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium, utfärda resehandlingar och organisera återvändandeinsatser. I sina diskussioner med en medlemsstat bekräftade Gambias delegation vid EU i juni att det finns ett moratorium för påtvingat återvändande till efter valet i december.

Med tanke på de åtgärder som kommissionen hittills har vidtagit för att förbättra Gambias grad av samarbete, och med beaktande av EU:s allmänna förbindelser med Gambia (se nedan), anses det därför att Gambias samarbete med EU i frågor som rör återtagande inte är tillräckligt och att det krävs åtgärder.

- **Unionens allmänna förbindelser med Gambia**

Målet med EU:s allmänna förbindelser med Gambia är att stödja en fredlig övergång till ett demokratiskt, pluralistiskt och inkluderande politiskt system. Sedan 2016 har EU inriktat sig på att stödja demokratiskt styre, regional stabilitet och säkerhet samt ekonomisk återhämtning

och utveckling. EU kommer i framtiden att fortsätta att främja god samhällsstyrning, mänsklig utveckling och en grön ekonomi för hållbar tillväxt och skapande av arbetstillfällen.

Cotonouavtalet och det nationella vägledande programmet för 2017–2020 styr partnerskapet med Gambia. Sedan 2017 är EU och dess medlemsstater landets största givare. EU är Gambias andra handelspartner. Migrationssamarbetet är omfattande och särskilt inriktat på skapande av arbetstillfällen, skydd, återintegrering av återvändande personer, gränsförvaltning samt åtgärder för att motverka smuggling av migranter och människohandel.

- **Viseringsåtgärderna**

Åtgärdernas omfattning

Rådets genomförandebeslut bör tillfälligt upphäva tillämpningen av vissa bestämmelser i viseringskodexen med avseende på gambiska medborgare. Det tillfälliga upphävandet gäller dock inte familjemedlemmar till (rörliga) EU-medborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG³ eller tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas enligt en överenskommelse mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och de berörda tredjeländerna, å andra sidan.

Viseringsåtgärdernas innehåll

Gambias underlåtenhet att samarbeta i fråga om återtagande motiverar en aktivering av alla de åtgärder som anges i artikel 25a.5 a i viseringskodexen: tillfälligt upphävande av möjligheten till undantag från kraven på de styrkande handlingar som ska lämnas in av viseringssökande enligt artikel 14.6, tillfälligt upphävande av den allmänna handläggningstid på 15 kalenderdagar som avses i artikel 23.1 (vilket följaktligen också utesluter tillämpning av regeln om förlängning av denna period upp till högst 45 dagar i enskilda fall), tillfälligt upphävande av utfärdandet av viseringar för flera inresor i enlighet med artikel 24.2 och 24.2c samt tillfälligt upphävande av det frivilliga undantaget från viseringsavgifter för innehavare av diplomatpass och tjänstepass i enlighet med artikel 16.5 b.

Tillämpningsperiod för viseringsåtgärderna

I viseringskodexen föreskrivs att viseringsåtgärderna ska tillämpas tillfälligt, men det finns ingen skyldighet att ange någon specifik tillämpningsperiod för dessa åtgärder i genomförandebeslutet. Enligt artikel 25a.6 ska kommissionen dock fortlöpande utvärdera framstegen i samarbetet kring återtagande på grundval av de indikatorer som anges i artikel 25a.2, bland annat när det gäller att i god tid identifiera personer som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium, utfärda resehandlingar och organisera återvändandeinsatser. Kommissionen ska rapportera om betydande och varaktiga förbättringar kan skönjas i samarbetet med det berörda tredjelandet kring återtagande varpå den, med beaktande även av unionens allmänna förbindelser med det tredjelandet, får lägga fram ett förslag för rådet om att upphäva eller ändra genomförandebeslutet. Om däremot viseringsåtgärderna i enlighet med genomförandebeslutet har visat sig vara ineffektiva bör den andra etappen av mekanismen utlösas (enligt artikel 25a.5 b).

Dessutom ska kommissionen i enlighet med artikel 25a.7 senast sex månader efter det att genomförandebeslutet har trätt i kraft rapportera till Europaparlamentet och rådet om framstegen när det gäller det berörda tredjelandets samarbete kring återtagande.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Det föreslagna beslutet är förenligt med den uppsättning harmoniserade regler inom den gemensamma viseringspolitiken som reglerar förfaranden och villkor för utfärdande av viseringar för planerade vistelser på medlemsstaternas territorium som inte varar längre än 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

EU främjar en övergripande strategi för migration och tvångsförflyttning som grundar sig på gemensamma värderingar och delat ansvar. Enligt den nya pakten för migration och asyl ska övergripande, balanserade och skräddarsydda partnerskap utvecklas och fördjupas för att främja samarbete i fråga om alla relevanta aspekter:

- Skydda dem som behöver skydd och stödja värdländer och värd samhällen.
- Skapa ekonomiska möjligheter och ta itu med de bakomliggande orsakerna till irreguljär migration och tvångsförflyttning.
- Stödja partnerskap för att stärka migrationsstyrning och migrationshantering.
- Främja samarbete om återvändande och återtagande.
- Skapa lagliga vägar till Europa.
- Samarbetet mellan medlemsstaterna och tredjeländerna om återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna är en viktig del av denna politik. För att stärka sådana övergripande partnerskap och säkerställa ett fullständigt samarbete med tredjeländerna måste EU mobilisera alla verktyg som finns tillgängliga, inbegripet utvecklingssamarbete, handel och visering.

2. **RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN**

- **Rättslig grund**

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex), artikel 25a.5 a.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Ej tillämpligt.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna åtgärderna, vars syfte är att stimulera Gambia att förbättra sitt samarbete i fråga om återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, står i proportion till det eftersträvade målet. Åtgärderna påverkar inte den sökandes möjlighet att ansöka om och beviljas visering i sig, men omfattar vissa aspekter av förfarandet för att utfärda viseringen eller nivån på viseringsavgiften.

3. **RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR**

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Ej tillämpligt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ej tillämpligt.

- **Konsekvensbedömning**

Ej tillämpligt.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

De föreslagna åtgärderna påverkar inte möjligheten att ansöka om och beviljas en visering och respekterar de sökandes grundläggande rättigheter, särskilt respekten för familjelivet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Ej tillämpligt.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Ej tillämpligt.

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om tillfälligt upphävande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 med avseende på Gambia

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex)⁴, särskilt artikel 25a.5 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I slutet av februari 2019 beslutade Gambias myndigheter ensidigt att införa ett moratorium för alla insatser för påtvingat återvändande, vilket hindrade faktiska återvändanden under större delen av 2019. Sedan moratoriet upphävdes i januari 2020 har medlemsstaterna upprepade gånger fått erfara att Gambia hindrat organisation och genomförande av återvändandeinsatser och att samarbetet vacklat, vilket har haft en hämmande effekt på samtliga faser i återvändandeprocessen, även vid tillämpning av befintlig god praxis och andra operativa arrangemang som överenskommits mellan unionen och Gambia. Sådana bakslag fastställdes också i det senaste meddelandet rörande Gambia av den 6 april 2021, där det hävdades att landet tills vidare inte var i stånd att ta emot återvändande personer. Gambias myndigheter bekräftade i juni att det finns ett moratorium för påtvingat återvändande till efter valet i december.
- (2) Kommissionen har sedan 2019 vidtagit åtgärder för att förbättra Gambias grad av samarbete när det gäller återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna. Dessa åtgärder har bestått i ett flertal möten för att hitta ömsesidigt godtagbara lösningar med Gambias myndigheter på både teknisk och politisk nivå och för att komma överens om ytterligare stödprojekt till förmån för Gambia. Parallellt har diskussioner på hög nivå ägt rum mellan kommissionen och de gambiska motparterna. Frågorna har också tagits upp inom ramen för ett annat möte som anordnats av utrikestjänsten.
- (3) Med tanke på de åtgärder som kommissionen hittills har vidtagit för att förbättra Gambias grad av samarbete, och med beaktande av unionens allmänna förbindelser med Gambia, anses det att Gambias samarbete med unionen i frågor som rör återtagande inte är tillräckligt och att det därför krävs åtgärder.
- (4) Tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009 bör därför tillfälligt upphävas för gambiska medborgare som omfattas av viseringskrav enligt

⁴ EUT L 243, 15.9.2009, s. 1.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806⁵. Detta anses vara den effektivaste åtgärden för att stimulera Gambias myndigheter att vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra samarbetet i frågor som rör återtagande. Det tillfälliga upphävandet är inte tillämpligt på gambiska medborgare som ansöker om visering och som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som i enlighet med ett avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredjeland, å andra sidan, åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas.

- (5) De åtgärder som tillfälligt upphävs anges i artikel 25a.5 a i viseringskodexen: tillfälligt upphävande av möjligheten till undantag från kraven på de styrkande handlingar som ska lämnas in av viseringssökande enligt artikel 14.6, tillfälligt upphävande av den allmänna handläggningstid på 15 kalenderdagar som avses i artikel 23.1 (vilket följaktligen också utesluter tillämpning av regeln om förlängning av denna period upp till högst 45 dagar i enskilda fall), tillfälligt upphävande av utfärdandet av viseringar för flera inresor i enlighet med artikel 24.2 och 24.2c samt tillfälligt upphävande av det frivilliga undantaget från viseringsavgifter för innehavare av diplomatpass och tjänstepass i enlighet med artikel 16.5 b.
- (6) Enligt artikel 21.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska varje unionsmedborgare ha rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i fördragen och i bestämmelserna om genomförande av fördragen. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG⁶ ger verkan åt dessa begränsningar och villkor. Detta beslut påverkar inte tillämpningen av det direktivet, som utvidgar rätten till fri rörlighet till att omfatta familjemedlemmar, oberoende av deras nationalitet, när de ansluter sig till eller följer med unionsmedborgaren. Detta beslut är således inte tillämpligt på familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som i enlighet med ett avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredjeland, å andra sidan, åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas.
- (7) Eftersom Danmark beslutade att genomföra förordning (EG) nr 810/2009, som utgör en utveckling av Schengenregelverket, i sin nationella lagstiftning i enlighet med artikel 5 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 4 i protokoll (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, är Danmark enligt internationell rätt skyldigt att genomföra detta beslut.

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (8) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG⁷. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.
- (9) När det gäller Island och Norge utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG⁸.
- (10) När det gäller Schweiz utgör detta beslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁹, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG¹⁰.
- (11) När det gäller Liechtenstein utgör detta beslut, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹¹, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU¹².
- (12) Detta beslut utgör en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt respektive artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt.

⁷ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁸ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁹ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁰ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

¹¹ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

¹² Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Detta beslut ska tillämpas på gambiska medborgare som omfattas av viseringskravet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806¹³.
2. Det är inte tillämpligt på gambiska medborgare som är undantagna från viseringskravet enligt artikel 4 eller artikel 6 i den förordningen.
3. Detta beslut är inte tillämpligt på gambiska medborgare som ansöker om visering och som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som i enlighet med ett avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredjeland, å andra sidan, åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas.

Artikel 2

Tillfälligt upphävande av tillämpningen av vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009

Tillämpningen av följande bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009 ska tillfälligt upphävas:

- (a) Artikel 14.6
- (b) Artikel 16.5 b
- (c) Artikel 23.1
- (d) Artikel 24.2 och 24.2c

Artikel 3

Adressater

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Kroatien, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland och Konungariket Sverige.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1806 av den 14 november 2018 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EUT L 303, 28.11.2018, s. 39).